

Gel Bul Beni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Aralık 2023

Mazlum bir iklimin saf tuttuğu meali hüznün kokan...
Sarmalında gizemin tehir ettiğim puslu duman
Göz gözü görmezken
Kalp gözüme sığındığım
O devasa matem ve mekân
İri puntolarla sevdiğimden de fazlasına haiz
Hazzında hüznün
Kelamın yırtık mintanında salınan
Bir kuşak gibi
Göğün tüm renklerini
Belime sardığım
Gönlün ukdesi
Yalnızlığın umresi
Ve sefasını süremediğim hayatın
İzinde
Bilinmezin seyrinde
Bir kurşun asker gibi
Saf tuttuğum

Kurşun ağırlığında hicazın
Rengi müstesna
Bir yangın kucağında
Kordan bedenim
Közden servetim
Ruhuma bandığım kadar sözcüklerin
Kamaştırdığı gözlerimde saklısın
Dile gelmese de
Kalemin hüküm verdiği gün ve gece
Soluklandığım her şiir nasıl ki benden bir parça
Aymazlığında
Sancılı bir düşün ertesi
Sanrılı bir hevesin
Kesilmişken de sözcüklerin nefesi

Tabi olduğum kaderin meftun yıldızı

Yanan ateşin her kıvılcımı
Çiçek vasfıma ihanet edip de kaydığım
Semanın en ıssız yıldızı
Yılmadan sevdiğim
Yalansız iken tüm gizemim
Yâdım ve dünüm ve sen
Ve tek tesellim
Nasıl ki bir b/ölü aşka
Tekabül eder benim gibi

Yarım kalmış bir hikâyeye
B/ölündüğüm kadar ortamdan
Hecelerin israfı mademki
Bu sönmeyen yangın
Al o halde
Bende kalan tek heceyi
En muteber o münferit hece
Aşkın kamaştırdığı kadar varlığımı
Bin bir edayla salındığım kâinatın izinde
Mümkünse gel bul beni
Ve vur son engeli

Taşkınlara mahal veren bir şiirden
Çok fazlasıdır yazıp vakıf olduğum
Müptelası sihirli bir d/okunuş mademki
Ses etmediğim asla da ses etmeyeceğim...